

[Sigsgaard.]

gen, fordi ministeriet var interesseret i, at erstatningen til Sadolin & Holmblad blev så stor som muligt. Jo mindre skal staten jo af med, og det er det, jeg mener, når jeg taler om, at staten ved at gå ind i en støtte til private firmaer på den måde, som det altså sker, bliver objektivt interesseret i at undgå f. eks. nationaliseringer. Det viser, at staten gennem erhvervsfondens virke kobles direkte på danske industriinteresser og i større eller mindre grad får sammenfaldende interesser med de virksomheder, der støttes, og altså bliver økonomisk interesseret i, at u-landene ikke nationaliserer, men bevarer deres kapitalistiske struktur. Også af den grund er VS imod erhvervsfondens.

Fondens virke er i øvrigt ikke mindst til støtte for de rigeste danske firmaer, f. eks. ØK og F. L. Smidth. Via fonden og på anden måde er Danmark f. eks. med i det enorme Mekongprojekt i Sydøstasien, der omfatter overrisslingsanlæg, men også installationer af kæmpeturbiner, der leverer el-kraft bl. a. til en af de store USA-baser i Thailand, hvorfra bombetogterne mod Vietnam udgår. Jeg ved, at man over for dette kan sige, at Danmark på det tidspunkt, da man besluttede sig til at gå ind i Mekongprojektet, ikke var vidende om, at elkraften bl. a. skulle bruges til at forsyne en amerikansk base, men det har man nu vidst et stykke tid, og alligevel fortsætter støtten til dette projekt.

I den portugisiske koloni Angola har Højgaard og Schultz fået støtte fra erhvervsfondens til et stort havneprojekt til 50 mill. kr. gennemført i samarbejde med Krupp. Det seriøse udenrigspolitiske tidsskrift Rapport skrev i februar 1968 om projektet:

„Det er mere end betænkeligt, at erhvervsfondens og eksportkreditrådet har ydet den fascistiske kolonimagt Portugal støtte i det omfang, der her er tale om, og i det hele taget. Det er ikke bare betænkeligt, fordi den portugisiske tilstedeværelse er baseret på et hårdhændet militaristisk regime, langt mere brutalt end det, portugiserne må trækkes med i deres hjemland, men også fordi portugiserne benytter slavearbejdere i deres miner.

De midler, erhvervsfondens og eksportkreditrådet har sat på højkant, vil ikke alene muliggøre for Portugal i højere grad

at udnytte de sydangolesiske malmforekomster; de vil også medføre en grovere udnyttelse af de afrikanske tvangsarbejdere, bl. a. fordi den øgede kapacitet vil medføre øget udskrivning.“

Der kan nok være anledning til på den baggrund og på baggrund af, at tinget, så vidt jeg erindrer, i de år, jeg har været med herinde, ikke har diskuteret denne erhvervsfond, at spørge, om man egentlig ved, om tingets medlemmer egentlig ved, at erhvervsfondens midler også bruges på den måde, og om regeringen ved det.

Også Sydafrika støttes og det endda ganske kraftigt. Foruden eksportkredit ydes støtten f. eks. ved udsendelse af eksportstipendiater, men det er eksportkreditten, der vejer tungest. Jeg bliver nødt til at påpege, at hele denne støtte er i skarp modstrid med den Sydafrikapolitik, der hidtil har været ført og ikke mindst under den tidligere regering, men den nuværende regering siger, at den fortsætter denne politik. Det er utallige gange her fra tingets talerstol sagt fra skiftende regerings side, fra skiftende ministres side, at Danmark af al magt ville kæmpe imod apartheidpolitikken i Sydafrika. Men man må spørge: hvad hjælper de smukke ord, når man handler i modstrid med dem?

Jeg må gentage, at støtten er en støtte til de siddende racistregimer, og at staten gennem garantiordningen får en objektiv økonomisk interesse i, at disse regimer forbliver ved magten, altså de regimer, som man ellers erklærer at man er imod, og det synes jeg ikke bør fortsætte.

Det er ikke ukendt, at disse spørgsmål behandles meget tit i De Forenede Nationer, og at der i De Forenede Nationer er vedtaget, jeg tror næsten jeg kan sige en længere række af resolutioner, der pålægger medlemslandene på næsten alle mulige måder at medvirke til, at racistregimerne kan blive væltet, og at de unddrages støtte. Jeg skal ved denne lejlighed kun nævne en af disse resolutioner, som er udarbejdet af FN's specielle politiske komité om apartheid. I den — den har nummeret A 7625 S 9473 — pålægger man medlemslandene at støtte frihedsbevægelser i det sydlige Afrika på enhver måde; videre at etablere våbenembargo mod Sydafrika, og man henstiller til alle regeringer at afslutte alle lån og teknisk